

ÜÇÜNCÜ ANTLAŞMA – Jesus Christus'un Vahyi Bölüm 28... Ölmek, Ölüm ve Öbür Dünyada Uyanış

Almancadan tercüme: Jasmin

Ruhun Ölümsüzlüğü Rab şöyle konuşuyor...

1. Bu devir insanların sonsuzluğa ilgi duyarak kendilerine: “Bizi ölümden sonra bekleyen yaşam nasıl olacak?” diye soracağı ve ruhun güzelliklerine uyanacağı bir devirdir.

2. İnançsız olsa bile, kim kendisine ölümden sonra içinde varlığını sürdüren bir şeyin olup olmadığını hiç sormadı? Size doğrusunu söyleyeyim, bu gizemi sezmeyen ve bir an bile çözülmesi imkânsız şeyi derin derin düşünmeyen hiç kimse yoktur.

3. Bazıları uzaklardaymış gibi görünen, fakat aslında tam gözlerinin önünde olan ruhsal yaşam konusunda sorular sorarlar. Diğerleri ise bu konuda şaşkındır ve öbürleri ise ruhsal yaşamı inkâr ederler. Bazıları her şeyi bildiklerine inandıkları için o konuda konuşurlar, diğerleri ise susarlar ve beklerler, fakat ne kadar az insan gerçekten öbür dünya hakkında bir şey bilir. (107, 1)

4. İnsanlığın beni unutulmuşluğun mezarına havale ettiği mezardan Üçüncü Devirde onu yeniden uyandırmak için çıktım, çünkü ben yaşamım. Hiç kimse ölemez. Kendilerini kendi elleriyle öldürenler bile, vicdanlarının onların imansızlıklarını suçladığını duyacaklar. (52, 63)

5. Benim öğretim sadece bu dünyada hayat yolunuzda size güç ve ümit vermek için değildir; o bu dünyayı nasıl terk etmenizi, öbür dünyanın eşliğinden geçip sonsuz vatana girmenizi öğretsin.

6. Bütün mezhepler ruhu bu dünya yolunda güçlendirirler, ama onlara ne kadar da az öbür dünya hakkında bilgi verip onları o büyük yolculuğa hazırlarlar. Birçokları o andan itibaren gerçek yaşamın sonsuz ufkuna bakacaklarını bilmeden, ölümü (her şeyin) sonu olarak kabul etmelerinin nedeni de budur. (261, 52 – 53)

7. “Ölüm” sadece bir semboldür, o sadece hakikati henüz görmeyi başaramamış insanlar için vardır. O insanlar için ölüm hep kavraması güç bir şey veya yok olmanın korku sahnesidir. Size söylüyorum: gözlerinizi açın ve sizin de ölmeyeceğinizi anlayın. Vücudunuzu terk edeceksiniz, fakat bu öleceğiniz anlamına gelmez. Ustanız gibi sonsuz yaşama sahipsiniz. (213, 5)

Bu Dünyayı Terk Ediş Hazırlık

8. Tanrı içinize ruhi esansı, ruhsal özellikleri ve ölümsüzlüğü koyduğu için, Baba'nın en çok sevilen – ruhla donatılmış – yaratığı olduğunuzu kavrayın.

9. Ruh için sizin anladığınız gibi, yani varlığının sona ermesi gibi, ölüm yoktur. Vücudun ölümü ruhun ölümü veya sonu olamaz. Vücudu dünyada gözlerini kapatırken, tam o zaman ruh gözlerini daha yüksek bir yaşama açar. O sadece mükemmelliğe giden yolda bir geçiş anıdır.

10. Eğer onu şimdiye dek anlamadıysanız, o bu dünyayı hâlâ çok sevdiğinizden ve kendinizi dünyaya sınıksız bağlı hissettiğinizden dolaydır. Bu yurdu terk etmek sahip olduğunuz şeylerin size ait olduğunu düşündüğünüz için size zor gelir. Bazı insanlar da benim adaletimin belirsiz bir sezgisine sahiptirler ve (ölümden sonra) ruhsal dünyaya girmeye korkarlar.

11. İnsanlık bu dünyayı çok, pek çok sevdi, çünkü sevgisi yanlış yönlendirilmişti. Kaç tanesi bundan dolayı dünyada öldü! Ruhtan yaratıklar ne kadar çok aynı nedenden ötürü kendilerini maddeleştirdiler!

12. Sadece ölümün adımlarının yaklaştığını hissettiğiniz, ağır hasta olduğunuz ve acı çektiğiniz zaman, işte o zaman sadece öbür dünyaya, kritik anlarda korktuğunuz o adalete bir adım yakın olduğunuzu düşündünüz. Sonra Baba'ya vaatlerde bulunursunuz ve O'nu dünyada sevmeye, O'na hizmet ve itaat etmeye yemin edersiniz. (146, 46 – 49)

13. İnsanlar bu dünyayı öyle çok sevdiler ki, onu terk etme zamanı geldiği zaman, dileğime karşı geliyorlar ve onlara seslenişimi duymak istemiyorlar. Krallığının barışını hor görüyorlar ve dünyadaki mallarına sahip olmada devam etmek için Baba'nın onların dünyadaki müddetini uzatmasını rica ediyorlar.

14. İnce duygulu olun öyle ki, ruhsal yaşamı sezersiniz ve bu dünyayı kapsayan gelişmenizin başlangıcı ile yetinmeyersiniz, çünkü bu dünyanın üstünde daha yüksek yaratılış eserleri vardır.

15. Dileğime göre size yaklaştığında, ölümü reddetmeye çabalamayın ve size mucize yaratması, kararına karşı gelmeniz ve dünyadaki yaşamınızı uzatmak için bilim adamlarına başvurmayın, çünkü ikiniz de bu hatadan çok pişman olacaksınız. Bu dünyada ölüme hazırlanın ve öbür dünyaya geçişten korkmaya hiçbir nedeniniz olmayacak. (52, 55 – 57)

16. Belli bir dereceye kadar bu dünyada yaşadığınız sürece, dünyaya ait olanları sevin öyle ki, bu dünyanın kanunlarını yerine getirmesini öğrenin, ama yüce ruhsal dünyalarda yaşama hedefini hep besleyin öyle ki, ruhunuz vücudunuzu terk ettiği zaman şaşkına dönmesin, ne de bu gezegende sevdikleri şeyler tarafından ayartılmasına izin versin, çünkü o zaman ait olmadığı ve hiç bir şekilde tadını çıkaramayacağı bir dünyaya bağlı ve zincirli kalacak. (284, 5)

17. Kendinize merhamet edin! Hiç kimse ruhunun vücuttan ayrılacağı anın ne zaman geleceğini bilmez. Hiç kimse yarın gözlerini ışığa açıp açamayacağını bilmez. Hepiniz yaratılanların bir tek sahibine aitsiniz ve ne zaman öbür dünyaya çağrılacağınızı bilmiyorsunuz.

18. Kafanızdaki saçlarınızın bile size ait olmadığını düşünün, ne de üstüne bastığınız toz sizindir. Sizin krallığınız da bu dünyadan degildir. Kendiniz kendinize ait değilsiniz ve geçici mülke ihtiyacınız yoktur.

19. Ruhun gelişin ve her şeye adaletle ve ölçüsüne göre ihtiyacınız olduğu sürece sahip olacaksınız. Eğer o zaman bu yaşamdan vaz geçme anı geldiyse, ışıkla dolup diğer dünyada hakkınız olana sahip olmak için yükseleceksiniz. (5, 95 – 97)

Öbür Dünyaya Geçiş

20. Her saatte sesim size barış yoluna doğru seslenir; ama sağır kulağınız o sese sadece bir an hassaslık gösterir ve can çekişmesi vücudun ölümünü bildirdiğinde, o an yaşamınızın son anıdır. Sonra hatalarınızı düzeltmek, ruhunuzu vicdanınızın yargısı karşısında sakinleştirmek ve Rab´be daha kıymetli ve övgüye layık bir şey sunmak için hayatınızı seve seve yeniden başlatmak istersiniz. (64, 60)

21. Eğer ruhun ölümsüzlüğüne çabalıyorsanız, insancıl yaşama son veren ölümün gelmesinden korkmayın. Hazırlıklı olarak onu bekleyin, o benim emrim altındadır ve ondan dolayı insanlar genelde bunun zittina inansalar da, o hep doğru zamanda ve yerinde gelir.

22. Zor olan insanın ölmesi değildir, bilhassa vücudunu terk ederken ruhunun ışığı eksik olması ve hakikati görememesidir. Günahkârların ölümünü istemiyorum, tam tersine Tanrı'ya dönüşünü. Fakat ölüm gerekliyse, ister bir ruhu özgürlüğe kavuşturmak için, isterse bir insanın belaya düşüşünü engellemek için olsun, o zaman tanrısal adaletim insani varlığın yaşam ipini keser. (102, 49 – 50)

23. Hedefinizin kitabında ruhunuzun içeri girmesi için öbür dünyanın kapıları açılacağı gün ve saatin yazılı olduğunu bilin. Oradan dünyada eserlerinizi, bütün geçmişinizi göreceksiniz. O zaman size karşı suçlamaları ve şikâyetleri duymak istemeyeceksiniz veya sizi kötülüğün nedeni diye adlandıran insanları görmek istemeyeceksiniz, değil mi! (53, 49)

24. Önünüzde uzun bir yol görüldüğü için duraklamayasınız ve asla hedefe ulaşmayacağınızı düşünmeyesiniz. İlerleyin, çünkü boşuna harcanan bir an için bile ruhunuz sonra ağlayacak. Hedefinizin bu dünyada olduğunu size kim söyledi? Ölümün (her şeyin) sonu olduğunu ve o anda krallığıma ulaşabileceğinizi size kim söyledi?

25. Ölüm kısa bir uyku gibidir, sonra ruh ışığının okşamasıyla yeni güçlerle sanki onun için başlayan yeni bir güne uyanışı gibi uyanacak.

26. Maddi vücuda bağlı kaldığınız sürece, ölüm, içinde bulunduğunuz hapishanenin kapılarını açan anahtardır ve aynı zamanda size sonsuzluğun kapılarını açan anahtardır.

27. İnsanların kusurları sayesinde kefaret vadisine dönmüş olan bu gezegen (dünya) ruh için bir hapisti ve sürgündü.

28. Size doğrusunu söyleyeyim, bu dünyada yaşam, hayat merdiveninin bir diğer basamağıdır. Neden bunu böyle kabul etmiyorsunuz öyle ki, herkes derslerinden faydalansın? Neden birçok

insanın bir kere daha bu dünyaya geri gelmesinin nedeni onu anlamadıkları ve bir önceki hayatlarından faydalanmadıkları içindir. (167, 22 – 26)

29. Ruhun dünyaya gelmeden önce itinalı bir hazırlıktan geçtiğini bilmelisiniz, çünkü o uzun ve bazen ağır bir hayat sınavına tabi tutulmak üzeredir. Ama o hazırlık sayesinde bu dünyaya geldiği zaman, ruh şaşkın değildir. O gözlerini yeni bir yaşama açmak için geçmişe kapatır ve böylece ilk andan itibaren geldiği dünyaya uyum sağlar.

30. Ruh, vücudunu ve dünyayı terk eder etmez, ruhun ruhsal yaşamın eşliğinde kendisini gösterme tarzı nasıl da farklıdır. Ruh vatanına geri dönüşü için gerçek bir hazırlık yapmadığı için şaşkındır, maddeden vücudunun duyguları ona hâlâ hâkimdir ve ne yapacağını, nereye yönelmesi gerektiğini bilmez.

31. Bu da ruhun son anında bu dünyaya gözlerini kapaması gerektiğini öğrenmediğinden gelir, çünkü ruh sadece bu yolla ruhsal yaşama gözlerini açabilir. Ruhsal yaşamda bütün geçmişi yeni tecrübeleriyle birleşmek için orada bekler ve bütün eskiden hak ettiklerine yenileri ilave edilir.

32. Işığa yavaş yavaş ulaşırken, kalın bir perde zekâsını sarar; geride bıraktıklarının şiddetli bir etkisi vicdanının titreşimlerini hissetmeye engel olur; fakat onun gölgeleri çözülürken, kendi gerçek özümüyle birleştiği anda, ne kadar çok şaşkınlık ve ıstırap!

33. Bu vahyi duyduktan veya okuduktan sonra, onu faydasız ve yanlış öğreti olarak reddeden birisi var mı? Size söylüyorum, sadece materyalizmin en üst basamağında olanlar veya kör bir sabit fikirliliğe kendini verenler bu ışığı ruhları derinden etkilenmeden reddedebilirler. (257, 20 – 22)

“Ölüm Uykusu”

34. Ruhun dinlenmesi (vücudun ölümünden sonra) diye dünya görüşünüzün kabul ettiği şey yoktur. Ruhun beklediği dinlenme faaliyettir, iyilik yapmayı çoğaltmaktır, her andan faydalanmaktır. Sonra ruh dinlenir, kendi kendini suçlamaktan ve ıstıraplardan kurtarır ve iyilik yapmakla canlanır, Tanrı'yı ve kardeşlerini sevmekle dinlenir.

35. Size doğrusunu söyleyeyim, eğer ben ruhunuzu dinlensin diye – dinlenmeyi sizin dünyada düşündüğünüz gibi – pasif bıraksaydım, o zaman o ruha çaresizliğin karanlığı ve korku egemen olurdu; çünkü ruhun yaşamı ve ışığı ve aynı şekilde en büyük mutluluğu mücadele ve sürekli etkinliktir.

36. Dünyadan “ruhsal vadiye” geri giden ruh içinde fiziksel vücudun yorgunluğunun etkisini birlikte getirirse ve öbür dünyayı dinlenme yeri olarak, unutmak için ve yaşam mücadelesinin izlerini silmek için ararsa, o insan letarjisinden uyanana, hatasını fark edene ve ruhsal yaşama kalkana dek ruhu kendisini en mutsuz birisi olarak hissedecek ve ne huzur, ne de mutluluk bulacak. Size söylediğim gibi – ruhsal yaşam sevgi, faaliyet, sürekli mükemmelleşmeye götüren yolda mücadeledir. (317, 12 – 14)

Öbür Dünyada Tekrar Buluşma

37. İmanlı insanlar olmanızı ve (ölümden sonra) ruhsal yaşama inanmanızı istiyorum. Eğer kardeşlerinizin öbür dünyaya göçtüğünü görürseniz, onların sizden uzak olduğunu sanmayın ve onları ebediyen kaybettiğinizi düşünmeyin. Eğer onlarla tekrar birleşmek istiyorsanız, böylece çalışın, iyi hakları kazanın ve eğer o zaman öbür dünyaya giderseniz, size ruhsal vadiye yaşamayı öğretmek için onları sizi bekler durumda bulacaksınız. (9, 20)

38. Öbür dünyada yaşam konusunda kim henüz tedirginlik hissetmedi? Bu dünyada bir yakınını kaybeden kim onu bir kere görme özlemini hissetmedi veya en azından onun nerde olduğunu bilmek istemedi? Bütün bunları göreceksiniz, onlarla (ölmüşlerle) tekrar görüşeceksiniz.

39. Fakat şimdi hak kazanın öyle ki, bu dünyadan göçtüğünüz zaman, ruhsal vadiye onların nerede olduklarını sorabilirsiniz, onlar daha yüksek seviyelerde yaşadıkları için bulmayı umut ettiğiniz insanları göremeyeceğinizi size söylemesinler. “Baba’nın evinde birçok yer vardır” dediğimi yıllar öncesinden söylediğimi unutmayın. (61, 31)

Vicdan Yoluyla Ruhun Yargılanması

40. Eğer büyük bir günahkârın ruhu ruhsal vadiye gitmek için bu maddi yaşamdan ayrılırsa, hayalini ettiği cehennemin olmadığı kanısına varması onu şaşırtır. Geçmişte ona anlatılan (cehennem) ateşinin kendi eylemlerinin ruhuna etkisinden başka bir şey olmadığıdır, acımasız bir hâkim karşısında durması da kendi vicdanıdır.

41. Öbür dünyanın mahkemesi, günahkârın etrafını saran karanlığın ortasından çıkan aydınlık tasavvur edebileceğiniz en sıcak ateşten daha şiddetli yakar. Fakat o önceden bana yapılan hakaretlere karşı hazırlanmış işkence değildir. Hayır, bu azap yapılan hataların farkına varmaktan kaynaklanır, yaşamı size hediye eden incitmekten kaynaklanan ıstıraptır, Rab’den aldığınız zamanınızı ve bütün mal ve mülkünüzü kötüye kullandığınızdan gelir.

42. Günahın günahkârları daha çok incittiğini bilmeme rağmen, beni günahlarıyla incitenleri cezalandırmama mı inanıyorsunuz? Kendisine kötülük yapanın günahkârın kendisi olduğunu ve günahkârın kendisine hazırladığı cezalandırmayla onun mutsuzluğunu çoğaltmak istemediğimi görmüyor musunuz? Ben sadece onun kendisini görmesini, amansız vicdanının sesini duymasını, kendisine sormasını ve yanıt vermesini, maddi bir vücutta olma yoluyla kaybettiği ruhi hafızasına yeniden sahip olmasını, özünü, hedefini ve vaatlerini hatırlamasını sağlarım. Orada, o mahkemede ondaki zararlı, faydasız ve bütün ruhtan olmayan şeylerden arıtmak için kötülüğü yok eden, onu yeniden altın gibi döküm potasında eriten “ateşin” etkisini yaşamalıdır.

43. Ruh, vicdanın sesini ve yargısını duymak için sakinleşince – size doğrusunu söyleyeyim, o ruh o anda karşımdadır.

44. Bu sakinlik, sessizlik ve berraklık anı bütün ruhlara aynı anda gelmez. Bazıları kendisini hemen sınavdan geçirirler ve böylece ıstırap çekmekten kurtulurlar. Çünkü gerçeğe uyandıkları ve hatalarının farkına vardıkları zaman, hazırlanırlar ve kötü eylemlerinin en sonuna kadar kefareti ödemek için işe başlarlar.

45. Diğerleri ise – gözleri körler – ister kötü alışkanlıktan olsun, ister herhangi bir kinden veya günah dolu bir yaşam sürdürdükleri için - körlüklerinden kurtuluncaya dek uzun süreye ihtiyaçları vardır.

46. Öbürleri ise, onlara her şey gülümserken, dünyadan çok erken göçtüklerini sanan memnun olmayanlar azarlanırlar ve kötü konuşurlar ve böylece şaşkınlıklarından kurtulma olasılığını geciktirirler. Bunlar gibi büyük sayıda sadece benim bilgeliğimin bildiği durumlar vardır. (36, 47 – 51)

47. Kötü eylemlerinizin durumuna göre, her şey için hesap vermek zorundasınız ve kendi kendinizi ağır şekilde yargılayacaksınız. Çünkü ben sizi yargılamıyorum, bu yanlıştır. Sizi acımasızca yargılayan, amansız hâkim sizin berrak bir durumdaki ruhunuzdur. Buna karşın ben sizi şaşkınlığınıza karşı savunuyorum, özgür kılıyorum ve kurtarıyorum, çünkü ben arıtan ve affeden sevgiyim. (32, 65)

48. Yakında ruhsal dünyada olacağınızı ve bu dünyada ettiklerinizi biçmek zorunda olduğunuzu düşünün. Bu yaşamdan öbür yaşama geçiş adımı ruh için ciddi ve sert bir yargıdır. Hiç kimse, kendisini benim en değerli hizmetkârım olarak saysa bile, bu yargıdan kurtulamaz.

49. Dileğim, o sonsuz vatana girdiğiniz andan itibaren artık dünyanın korkularını yaşamamanızdır ve bir basamak daha çıkmış olmanın mutluluğunu ve sevincini hissetmeye başlamanızdır. (99, 49 – 50)

50. Yargı günü insanlığın anladığı gibi bir yanılgıdır. Benim mahkemem bir saatlik ve bir günlük değildir. Uzun zamandan beri onun yükünü taşıyorsunuz.

51. Fakat size doğrusunu söyleyeyim, ölü vücutlar kendilerini tabiatla birleşmeye belirlendi ve o belirlemeye gidiyorlar, çünkü topraktan olan, toprağa geri gitsin, aynı şekilde ruhtan olan da vatanına yönelsin, o vatan da benim kucağımdır.

52. Ama size bunu da söylemeliyim, mahkemenizde kendi yargıcınız olacaksınız; çünkü vicdanınız, kendinizi tanımanız, sezginiz size hangi noktaya kadar övülmeye değer olduğunuzu ve hangi ruhsal dünyada yaşamak zorunda olduğunuzu söyleyecek. Gitmeniz gereken yolu berraklıkla göreceksiniz, çünkü benim tanrısal ışığımı aldığınızda, eylemlerinizi tanıyacaksınız ve hak ettiklerinize hüküm vereceksiniz.

53. “Ruhsal dünyada” birçok şaşkın ve deli ruhlar vardır. O dünyaya gittiğinizde, mesajımı onlara iletin.

54. Şimdiden duayla onlarla ilişki kurmakla bu merhamet tarzını yerine getirebilirsiniz. Sesiniz orada, onların yaşadığı yerde çınlayacak ve onları derin uykularından uyandıracak. Onlar ağlayacaklar ve pişmanlık gözyaşlarıyla arınacaklar. O anda bir ışığı alacaklar, çünkü o zaman geçmişteki kibirlerini, hatalarını ve günahlarını anlayacaklar.

55. Eğer vicdanı onu uyandırır, ruhun ıstırabı ne kadar da büyüktür! En yüksek hâkimin bakışları karşısında nasıl da alçak gönüllü olur! Benliğinin en içinden nasıl da alçak gönüllü bir af ricası, vaatler ve adımları kutsamalar kaynaklanır!

56. Şimdi ruh Baba'nın mükemmelliğine yaklaşamayacağını anlar ve böylece bakışlarını dünyaya, orada zamanı ve hayat sınavlarından faydalanmayı bilmediğine yöneltir ki, o sınavlar amaca daha da çok yaklaşma fırsatı vermişlerdi ve bir vücuda daha sahip olmayı hatalarının kefareti için rica eder.

57. Yani kim adaleti yerine getirdi? Kendisini yargılayan ruhun kendisi değil miydi?

58. Ruhum, içinde kendinize bakmanız gereken bir aynadır ve o size sahip olduğunuz berraklığın derecesini söyleyecek. (240, 41 – 46)

59. Ruhunuz insani vücudundan kurtulduğunda ve kendisini ruhsal yaşamın kutsal yerinde geçmişini ve biçtiklerini sınavdan geçirmek için kendi içine geri çekildiği zaman, dünyada ona mükemmel ve Tanrı'ya sunmaya ve ödülle değer görünmüş olan eylemlerinin çoğu kendine bakış anında adi görünecek. Ruh kalpten gelmeyen yardımseverlik olduğunu kavrayacak.

60. Ruha mükemmel bir hâkimin aydınlığını kendisini yargılaması için kim verdiğine inanıyorsunuz? Vicdanınız, adaletin saatinde hiç görülmemiş bir berraklıkla parlayacak ve o her birinize dünyada yaptığınız eylemlerden iyi, adaletli, doğru, gerçek olanı ve aynı şekilde hayat yolunda ettiği kötü, yanlış ve temiz olmayı söyleyecek.

61. Biraz önce size sözünü ettiğim kutsal yer vicdandır – hiç kimsenin kutsallığını bozmadığı tapınak, orada Tanrı'nın yaşadığı ve oradan O'nun sesinin çıktığı ve ışığın dışarı çıktığı tapınak.

62. İnsani şahsiyetiniz her insanın içinde konuşan bilge sesten kaçınma yol ve yöntemlerini düşündüğü için, dünyada o iç tapınağa girmeye asla hazır değildiniz.

63. Size söylüyorum: Ruhunuz kılıfını (vücudu) terk ettiği zaman, o kutsal yere girmek ve ruhun ibadet kürsüsü önünde diz çökmek, kendisini duymak, eylemlerini o ışıktaki sınamak için o kutsal yerin eşliğinde sonuçta duraklayıp kendine gelecek ki, bu da vicdandır ve o vicdan Tanrı'nın sesini Baba, Usta ve hâkim olarak duyar.

64. Hiçbir ölümlü insan o anı bütün merasimiyle tasavvur edemez. Siz içinizde iyi olanları tanımak, onu muhafaza etmek için ve kendinizden uzaklaştırmanız gerekeni de ruhunuzda muhafaza etmeye izin verilmediği için hepimiz bunu yaşamak zorundasınız.

65. Ruh o zaman vicdaniyla yüz yüze geldiğini hissettiğinde ve o vicdan berraklıkla hakikati hatırlattığında, insan kendisini dinlemek için zayıf hisseder. Keşke hiç yaşamamış olmayı ister, çünkü o anda bilincinde arkasında bıraktığı, sahip olduğu ve hesabını vermek zorunda olduğu bütün hayatı (bir film gibi) gözlerinin önünden geçer.

66. Öğrenciler, insanlar, bu dünyada hemen o ana hazırlanın ki, ruhunuz vicdan tapınağının eşliğinde durduğu zaman, o tapınağı mahkemeye çevirmeyesiniz. Çünkü ruhi ıstırap o zaman o kadar çok olacak ki, onunla kıyaslayabilen fiziksel ıstırap yoktur.

67. Bu talimatta size söylediklerim hakkında derin derin düşünmenizi istiyorum öyle ki, ruhsal dünyada yargının nasıl olduğunu anlayasınız. Böylece hayalinizden Tanrı'nın bir ihtiyar olarak bir mahkemeyi yönetmesi, iyi çocukları cennete sevinmeleri için sağından geçiren, kötülerini de ebedi cezaya lanetlemek için solunda sıraya dizen sahneleri yok edeceksiniz.

68. Şimdi ışığın ruhunuzun en yüksek bölgesine ve aklınıza girme zamanı geldi öyle ki, hakikat her insanda parlansın ve o insan ruhsal yaşama layık şekilde girmeye hazırlansın. (334, 5 – 11, 14 – 15)

Yeniden Elde Edilen Ruhsal Bilinç

69. Yaratıklarında ölüm gibi her ruha yaşamı esnasında ulaştığı ruhi gelişme seviyesini gösteren hiçbir şey yoktur ve mükemmelliğe ulaşmayı sağlayan benim sözüm gibi faydalı hiçbir şey yoktur. Kanunum ve öğretimim her zaman ve ısrarla kalplere girmeye çalışmasının nedeni budur. Acıların ve ıstırapların insanlara o yolları terk etmesini tavsiye etmesi ve ruhun yükselmesini sağlamak yerine onu uçuruma sürüklemesi de bu nedendendir.

70. Vicdanınız dünyada sevgi tohumu ektiğini söylediği zaman, öbür dünyada ruhunuz kendisini ne kadar çok mutlu hissedecek! Bütün geçmişiniz gözünüzün önünde görünecek ve eylemlerinizin her görünümü size sonsuz bir mutluluk verecek.

71. Aklınızda hep tutmadığınız kanunlarımın istekleri aynı şekilde berraklıkla ve ışıkla ruhunuzdan geçecek. Sizi hakikate açık gözlerle bilinmeyen yerlere girdiren haklar kazanın.

72. İnsanın boşuna açığa çıkarmaya çalıştığı birçok gizemler vardır; ne insanın sezgisi, ne de bilim insanların kendisine sorduğu soruları yanıtlamayı başardı, çünkü ruh "ruhsal vadiye" ulaştığı zaman, sadece ruh için belirlenmiş olan bilgiler vardır. Onu bekleyen bu sürprizler, bu mucizeler ve bu vahiyler ödülünün bir parçası olacak. Fakat size doğrusunu söyleyeyim, eğer bir ruh gözü bağlı olarak ruhsal dünyaya girerse, o hiçbir şey görmeyecek, bilhassa orada, her şeyin berrak olması gereken yerde, etrafında gizemleri görmeye devam edecek.

73. Size getirdiğim bu cennetin bilgileri size birçok güzellikler beyan eder ve sizi hazırlar öyle ki, kendiniz ruh olarak sonsuz Tanrı'nın adaleti önünde durduğunuzda, o andan itibaren çevrenizi saran harika gerçeğe dayanabilesiniz. (85, 42 + 63 – 66)

74. Işığımı alın ki, yolunuzu aydınlatsın ve ölüm saatinde bilinciniz körelmesin. Sonra o anda, öbür dünyanın eşliğinden geçerken, kim olduğunuzu, geçmişte kim olduğunuzu ve kim olacağınızı bileceksiniz. (100, 60)

75. Vücudunuz toprağa gömülürken ve orada toprağı verimli yapmak için onunla karışırken, çünkü onlar ölümden sonra güç ve yaşam olacak, benliğinizden üstün olan vicdanınız ise toprakta kalmayacak ve ruhla gidecek, bilakis o kendisini ruha bir kitap olarak göstermek için ve o kitabın derinliği ve bilge öğretileri ruh tarafından incelenecek.

76. O zaman ruhi gözleriniz hakikate açılacak ve bir anda ömür boyu anlamadığınız bunu anlayacaksınız. Orada Tanrı'nın çocuğu ve çevrenizdeki insanların kardeşi olmanın ne demek olduğunu anlayacaksınız. Sahip olduğunuz şeylerin hepsinin değerini orada anlayacaksınız, yaptığınız hatalardan ötürü üzülecek ve pişman olacaksınız, kaybettiğiniz zamanı hissedeceksiniz ve içinizde daha iyi bir insan olma niyeti ve hatalarınızı telafi etme isteği doğacak. (62, 5)

77. Hepiniz şimdiden aynı amaca doğru çabalayın. Bu arada ruhsal yaşamınızı uzlaştırın ve ona ahenk getirin. Hiç kimse kardeşinden daha doğru bir yolda gittiğini düşünmesin, ne de diğer insanlardan daha yüksek seviyede olduğunu düşünsün. Size söylüyorum, ölüm saatinde ruhi gelişim seviyeniz hakkındaki hakikati söyleyen ben olacağım.

78. Orada, vicdanınızın önünde kısa bir aydınlanma anında birçokları ödülleri alıyorlar; ama birçokları da büyüklüklerinin yok olduğunu görüyor.

79. Kendinizi kurtarmak istiyor musunuz? O zaman kardeşlik yolunda bana gelin. O yol tek yoldur, başka bir yol yoktur, o en önemli kanunumda yazılı olan ve size: "Birbirinizi sevin!" diyendir. (299, 40 – 42)